

ind paa et Retsgrundlag, der nu af alle civiliserede Lande opfattes paa samme Maade. Det ærede Medlems Bemærkninger om Kunstværker paa offentlige Pladser, er jeg derimod ikke saa enig i, thi de Betæneligheder, som det ærede Medlem havde, tror jeg ikke have nogen Betydning. Jeg tror, at man som Regel ikke eller rettere saa godt som aldrig fra Kunstneres Side vil høre Indvending imod, at der bliver gengivet Billeder i Pressen af Museer og Museumsgenstande, men har man ikke en saadan Bestemmelse, som her staar, kan man ikke hindre, at der ligefrem kan tages Efterligninger og Eftergørelser af Museumsgenstande og Kunstværker, og det er jo dog ikke Meningen, naar Staten køber Kunstværker og sætter dem ind i sit Museum, at saa disse Kunstværker skulle for alle og enhver være tilgængelige til Eftergørelse og Efterligning, og derfor tror jeg, det er bedst at beholde nærværende Bestemmelse, som her er omtalt. Jeg tror ikke, at de Ulemper, som kunne fremkomme derved, have nogen Betydning. Ganske vist sagde det ærede Medlem, at man kan træffe sære Mennesker blandt Kunstnere og Forfattere, — det kan man for Resten ogsaa træffe uden for denne Kreds — og det kan jo ske, at en saadan Særling kunde hitte paa at gøre Indvendinger, og en saadan Indvending maatte man da respektere. Jeg tror heller ikke, at Offentligheden vilde have stort Tab ved, om en saadan Særlings Kunstværk ikke skulde komme paa et Billede i en Avis ved en saadan Lejlighed. Jeg tror, at de med denne Bestemmelse forbundne Ulemper ere alt for smaa, til at man skal skyde Bestemmelsen ud; jeg tror, den har sin Betydning for Kunstnernes Vedkommende. Andre Bemærkninger har jeg ikke til det ærede Medlem. Det ærede Medlem stillede sig jo, som jeg ogsaa ventede, venlig over for Lovforslaget og gjorde ikke mange Bemærkninger dertil.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) hørte ogsaa til de Medlemmer, der vare meget velvillige over for Lovforslaget, men ankede over, at 50 Aars Ret for Kunstnere og Forfattere var for lang. Jeg tror, at det ærede Medlem her modarbejder en Bestræbelse, som har gjort sig gældende inden for vor Lovgiv-

ning nu i en lang Række af Aar, for at give Forfattere og Kunstnere den Ret, der kan tilkomme dem. Vi have tidligere haft kortere Tid, ikke at tale om, at vi jo i alt Fald forud for 1741 slet ingen Ret havde for Kunstnere og Forfattere, og det var først ved Loven af 12. April 1889 om Tillæg til Eftertryksloven, at vi naaede at faa fastslaaet de 50 Aar for alle Parter. Bestræbelserne gaa jo ud paa, at kunstnerisk og litterær Ejendomsret skal være ligesom anden Ejendomsret, og naar det er Bestræbelsen og det er en naturlig Bestræbelse, mener jeg, man maa holde paa de 50 Aar. En anden Sag er det, om det ærede Medlem en Gang i Tiden kan faa sine Ideer om Ejendomsretten førte igennem, saa kan han maaske ogsaa paa dette Punkt faa sine Meninger førte igennem. Men saa har han ogsaa opnaaet det samme, at Kunstnere og Forfattere faa samme Ret over deres Værker, som andre Mennesker faa over deres Arbejde, og det er det, jeg ogsaa tilstræber, men vi have jo ganske vist forskellige Meninger om Ejendomsretten.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Bing) talte om Portrætter. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal lægge saa stærkt Eftertryk paa Bestilleren i denne Forbindelse. Her staar Bestilleren som Stedfortræder for den portrætterede, og jeg mener, det er rimeligt, at de portrætterede have nogen Raadighed over, hvor deres Ansigt skal sælges omkring i Landet, og det tror jeg ikke, man skal forandre ved denne Lov. Det vilde være at give Kunstnerne for megen Ret, om de skulde raade over vore Ansigter og sælge Retten til at eftergøre dem. Men jeg skal, naar Tidsen bliver trykt, efterse det ærede Medlems Udtalelse og se, om der kan gøres noget i den Retning; foreløbig betvivler jeg det.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Sigurd Berg) talte om de kortfattede Referater. Denne Bestemmelse er jo sat ind af Hensyn til saadanne Foredrag, som der kunde være Fristelse til at tage stenografisk Referat af til Offentliggørelse. Jeg erkender, at det er vel ikke ret mange af de Foredrag, som holdes mellem Aar og Dag, med Hensyn til hvilke der er stor Fristelse til at stenografere